

Vitajte v našej obci. Najstaršie zmienky o nej sú z roku 1263. Vznikla spojením niekdajšej Nižnej a Vyšnej Šuňavy a v súčasnosti má takmer 2 000 obyvateľov. Je to typická podhorská obec, ktorej niektoré časti chotára presahujú nadmorskú výšku 1 000 metrov. Leží v malebnom prostredí medzi Vysokými a Nízkymi Tatrami. Jej história je spätá s poľnohospodárstvom, pastierstvom a prácou v lese. Je jednou z obcí podtatranského regiónu, v ktorej sa dodnes zachovávajú ľudové tradície a zvyky. Okolie obce poskytuje veľmi dobré podmienky pre zimnú i letnú rekreáciu, cykloturistiku i pešiu turistiku, okolité lesy sú bohaté na lesné plody, preto sú vyhľadávané predovšetkým hubármi. V blízkosti obce sa nachádzajú známe lyžiarske strediská v Lopušnej doline, Lučivnej, Liptovskej Tepličke, na Štrbskom Plese, ako aj celoročne využívané vodné parky Aquacity v Poprade, Tatrallandia v Liptovskom Mikuláši, či termálne kúpaliská v Bešeňovej. Okolité obce a mestá poskytujú široké možnosti nielen športového, ale aj kultúrneho využitia, sú bohaté na historické a umelecké pamiatky. Obec sa stala známou aj vďaka každoročne sa konajúcim prehliadkam amatérskych divadiel, či festivalu country hudby a tanca. Je rodiskom viacerých známych športovcov a iných významných osobností spoločenského, kultúrneho, či umeleckého života.

Miesta zastávok náučného chodníka

1. Kostol všetkých svätých
2. Kopanice
3. Žabienec
4. Makoviská
5. Prameň prítoku potoka Lopušná
6. Studnička pod bukom
7. Barno

Zastávka č.7 – Barno

(1005 m n.m.)

Pôvod názvu časti chotára v ktorej sa teraz nachádzame, treba hľadať v maďarčine: barna znamená tmavý, hnedý. Zrejme farba okolitých hustých lesov a výskyt medveďa hnedého v nich boli dôvodom na takéto pomenovanie. Bohatstvo týchto lesov zostalo dodnes zachované: množstvo zveri, húb a iných lesných plodov láka zberačov a poľovníkov, kvalitné drevo prináša hospodársky úžitok. Len čo vyjdeme z lesa do ktorého práve vchádzame, objavia sa nám pred očami rozsiahle lúky. Poznáme ich pod názvom Krahulčie. Hneď za nimi sa nachádza lokalita Za lány, z ktorej už jasne vidno Šuňavu. Poľnou cestou sa dostaneme popri cintoríne opäť na miesto, z ktorého sme pre niekoľkými hodinami vyrazili.

Zastávka č. 6 – Studnička pod bukom (973 m n.m.)

Nachádzame sa v blízkosti rozhrania chotárov dvoch susediacich obcí – Šuňavy a Vikartoviec pri studničke, ktorá dostala názov Studnička pod bukom. Čerstvá voda z nej dokonale uhášala smäd nielen zvieratám, ale aj lesným robotníkom, koscom či ženám počas senných prác. Neraz sa pri nej stretli Šuňavčania i Vikartovčania, aby sa počas ťažkých prác občerstvili, prehodili pár slov a povzbudili sa do ďalšej práce. Voda zo studničky sa však uberá úplne opačným smerom ako tá, pri ktorej sme stáli nedávno. Potok, vznikajúci v týchto miestach, si našiel cestu do Hornádu, ten neskôr do Bodrogu, Tisy a Dunaja, aby napokon jeho vody skončili až v Čiernom mori... Iba pár metrov od studničky sa nachádzajú pozostatky posledného z niekdajších 150 senníkov, v ktorých sa uskladňovalo pre dobytok seno na zimu. To sa počas zimy podľa potreby zväžalo na koňom ťahaných saniach – vlačuhách.